

vil jeg gerne minde om, at det, at vi ere gaaede ind paa den Fremgangsmaade, at disse faste Skatter skulle blive staaende, og at visse Beløb af dem, svarende til visse Brøkdeler af disse faste Skatter skulle, gaa over til Kommunerne, er jo kun sket ifølge Landstingets Krav. Det var jo Landstinget, som krævede det, første Gang denne Sag blev behandlet her. Det var navnlig det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), der var Talsmand for denne Opfattelse. Kravet er særlig rejst af Landstinget, og det ærede Ting har kun imødekommet det, men nu er det galt. Nu kaldes det for Omsvøb af gaa denne Vej. Jeg kan ikke forstaa den Betragtningssmaade. Det ser ud til, at komme vi Landstinget i Møde, bære vi os galt ad, og gør vi det ikke, bære vi os ogsaa galt ad. Hvad skulle vi saa gribe til?

Det ærede Medlem vilde særlig udtale sig som Byernes Repræsentant og tale paa Byernes Vegne. Det ærede Medlem, som sidder her foran mig (Berthelsen), har givet det ærede Medlem Svar i saa Henseende, og hvad han sagde, kan jeg tiltræde, men jeg finder dog Anledning til at tilføje et Par Bemærkninger. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds vilde hævde, at Kommissionen havde overvurderet den Skatteevne, Kjøbenhavn og Købstæderne have. Det er en Tale, som jeg ikke forstaaer. Jeg ved ikke noget af, at Kommissionen har overvurderet Skatteydernes Evne, hverken i den ene eller anden Landsdel. Kommissionen er kommen med et Forslag, som gaar ud paa, at der skal svares en vis Procent af Indtægten og en vis Procent af Formuen, hvor den findes enten i By eller paa Land, og man har ikke sat nogen højere Procent eller paaregnet nogen større Byrde for Indtægterne i Byerne end paa Landet. Det er ganske ens. Men har Kommissionen paaregnet — det kunde jo tænkes — et større Beløb, som skulde komme ind fra Kjøbenhavn eller Købstæderne, end der virkelig vilde indkomme, saa ere Byerne ikke sket nogen Uret derved, de ere kun sket deres simple Ret eller rettere deres simple Skyldighed, at de komme til at udrede samme Procent, samme Afgift af Indtægt og Formue, som Landdistrikterne komme til at udrede. At Forholdene i saa Henseende blive ens, er saa naturligt som tænkes kan. Kjøbenhavn og Købstæderne kunne kun forurettes, dersom man vil forudsætte en højere Skatteprocent for Byernes Vedkommende end for Landets. Jeg kan derfor ikke forstaa den Betragt-

ning, som det ærede 2det Medlem for 3die Kreds gjorde gældende, naar han talte om, et Købstæderne skulle købe de Fordele, som han ganske vist indrømmede, at Byerne fik ved Reformen, for dyrt. Han var ikke blind for de Fordele, Byerne vilde faa ved Gennemførelsen af den mellemkommunale Beskatning og af Skat paa Aktieselskaber, som der har været Tale om i saa mange Aar, og som yder Byerne i Særdeleshed en meget stor Fordel, men han syntes, den blev købt for dyrt, naar Købstæderne skulde af med saa stort et Beløb. De skulle jo ikke af med en Øre ud over det, der svarer til deres virkelige Indtægt, de skulle ikke betale noget som helst for de Fordele, Skattereformen byder.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds udtalte sin Tilslutning til den Beklagelse, der har lydt fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), over, at Toldreformen ikke er kommen frem denne Gang, og han var bange for, at der var særlige Grunde til, at man har ladet Toldreformen falde denne Gang. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem er bange for, og jeg forstaaer det ikke. Men i Slutningen af hans Bemærkninger lod det alligevel til, at han var enig i, at Toldreformen dog nok kom frem; det betragtede han alligevel som givet. Saaledes forstod jeg ham, og jeg har tidligere udtalt, og det er udtalt i det andet Ting, at det er en Selvfølge og noget saa sikkert, som tænkes kan, at Toldreformen vil komme frem, men vi tage ikke mere for, end vi kunne magte. Det er det naturlige, at vi veje vor Evne og prøve, hvad vi kunne, og ikke tage os mere for, end hvad vi ere i Stand til at magte og have Udsigt til at gennemføre. Nu have vi gjort den Erfaring af de 4 foregaaende Aars Forhandlinger, at det var Sammenkoblingen af de direkte og indirekte Skatter, der hindrede Udsigterne for Gennemførelsen, og vi have tillige gjort den Erfaring, at Forskellen er meget stor mellem Folketingets og Landstingets Standpunkt med Hensyn til Toldreformen, hvad jeg allerede har haft Lejlighed til tidligere at gøre opmærksom paa. Der forelaa jo et Kompromis her mellem de forskellige Anskuelse om Toldloven i det andet Ting. Men i Stedet for at imødekomme dette Kompromis, gik man 1½ Mill. Kr. højere op paa de indirekte Afgifter og 2½ Mill. Kr. højere op i Beskyttelsen. Det skal jeg nu ikke opholde mig videre ved. Forskellen mellem Flertallets Anskuelse i Landstinget og Flertallets Anskuelse i